ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 44

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 135

Περὶ ἱδρύσεως Β' Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ εἰς Δῆμον Κορίνθου, Νομοῦ Κορινθίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3045/1954 (ΦΕΚ 237/54 τ. Α') «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων κλπ.».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 216/74 (ΦΕΚ 267 τ. Α') «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 961/76 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς εἰς τὸν Δῆμον Κορίνθου, Νομοῦ Κορινθίας ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Β' Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Κορίνθου, δυνάμεως ἑβδομήκοντα (70) Νηπίων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1316/1942 Ν.Δ. ἱδρυθεὶς Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Κορίνθου μετονομάζεται εἰς Α' Ἐθνικὸν Παιδικὸν Σταθμὸν Κορίνθου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 136

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ διασφαλίσεως τῆς ταυτότητος πρὸς τὴν ἰατρικὴν συνταγὴν τῶν διὰ τῶν φαρμακείων λιανικῶς πωλουμένων φαρμάκων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 5607/1932 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

2. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 13 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 «περὶ τῆς ἐμπορίας ἐν γένει τῶν φαρμακευτικῶν, διαιτητικῶν καὶ καλλυντικῶν προϊόντων».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Α3/2861/1976 Κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ. 1192/1976 τεῦχος Β').

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 35/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως :

Προκειμένου περὶ ἀντιβιοτικῶν, σουλφαμιδούχων ἢ ἑτέρων φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ σκευασμάτων ἐνθυλακωμένων ὑπὸ μορφὴν καψουλῶν ἢ δισκίων ἐντὸς ζελατίνης ἢ ἀλουμινοχάρτου πωλουμένων εἰς τὸ κοινὸν

τμηματικῶς ἐκ μεγάλης συσκευασίας (ἐμβαλαγίου) ἕκαστον τῶν ἐν παρ. 1 πλαισίων δέον νὰ ἀντιστοιχῇ εἰς τέσσαρα ἢ δύο τεμάχια καψουλῶν ἢ δισκίων, ἡ ἀναγραφομένη δὲ τιμὴ ἐπὶ τοῦ πλαισίου δέον νὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀξίαν τεσσάρων ἢ δύο καψουλῶν ἢ δισκίων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 3 παρ. 2».

2. Ἐπὶ πωλήσεως φαρμάκων πρὸς μὴ ἠσφαλισμένους αἱ ἐπὶ τοῦ διατρήτου πλαισίου ἢ τῆς αὐτοκολλήτου ἐτικέττας ὑφιστάμεναι ἐνδείξεις δέον νὰ διαγράφωνται χιαστὶ καὶ διαγωνίως διὰ γραφίδος στερεᾶς μελάνης ἄνευ ἀποκοπῆς ἢ ἀποκολλήσεως τοῦ διατρήτου πλαισίου ἢ τῆς αὐτοκολλήτου ἐτικέττας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 5 παρ. 3».

Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀπογραφὴ καὶ σφράγισις τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτείαν τῶν ὀργάνων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὑποχρεουμένων τῶν ἐντεταλμένων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποβάλλουν εἰς τὴν κατὰ τόπον ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς διπλοῦν κατάστασιν τῶν εἰς ἕκαστον Φαρμακεῖον ἀπογραφέντων καὶ σφραγισθέντων φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ σκευασμάτων ὡς καὶ τὰς σχετικὰς σφραγῖδας πρὸς καταστροφὴν αἵτινες ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως πλέον τῆς μιᾶς δι' ἕκαστον Σύλλογον δέον νὰ φέρουν εἰδικὴν ἀρίθμησιν».

«Ἄρθρον 5 παρ. 5».

5. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐσφράγιστον τμῆμα θὰ ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς συνταγῆς ἢ θὰ διαγράφεται, ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἢ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 137

Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 87/1936 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' ἑκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ τοῦ Κράτους».

2. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.753/48 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὴν περὶ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν».

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (ΦΕΚ.203/76 τ. Α')·

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2861/24.9.76 ἀπόφασιν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ. 1192/27.9.76 τ. Β').

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 989/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Μυτιλήνης ἀποφασισθεῖσα κατὰ τὴν 7ην Μαΐου 1976 τροποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης, κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1941 Β. Δ/τος «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης (ΦΕΚ. 131/41 τ. Α'), ἐκδοθέντος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Α.Ν. 87/1936 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' ἑκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ τοῦ Κράτους», τροποποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.43 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α'), τῶν ἀπὸ 12.8.46 (ΦΕΚ. 272/46 τ. Α'), 21.9.49 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') καὶ 27.2.59 (ΦΕΚ.53/59 τ. Α') Β. Δ/των ὡς καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/76 (ΦΕΚ.44/76 τ. Α') Π. Δ/τος «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης», ἔχουσα οὕτω :

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1941 Β. Δ/τος «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης», ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τῶν ἀπὸ 21.9.1949 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') καὶ 27.2.1959 (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') Β. Δ/των καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/76 Π. Δ/τος (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως :

«Σκοποὶ τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ προστασία τοῦ Δικηγόρου, ὡς ὀργάνου τῆς Δικαιοσύνης.

Α'. Κατὰ τὸν χρόνον ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματός του.

1. Διὰ παροχῆς προσωρινῶν χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου τούτου, τὰ ἕνεκεν ἀσθενείας ἢ ἄλλου προσωπικοῦ ἢ οἰκογενειακοῦ αὐτῶν ἀτυχήματος, λαμβάνοντα ἀνάγκην κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ὁριζόμενα.

2. Διὰ παροχῆς εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου, τὰ ἔχοντα συμπληρώσει ἢ συμπληροῦντα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1947 (ἀφ' ἧς ἐπαναλειτούργησε τὸ Ταμεῖον) τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους πραγματικὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν τῇ περιφερείᾳ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας των, ἰατρικῆς καὶ ὑγειονομικῆς ἐν γένει περιθάλψεως, ἤτοι καταβαλλομένων αὐτοῖς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐξόδων, διὰ ἰατρικὰς ἐπισκέψεις, φάρμακα, ἐργαστηριακὰς ἐξετάσεις, χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις καὶ νοσηλείαν ἐν γένει ὡς καὶ διὰ νοσήλια ἐν Νοσοκομείῳ ἢ Σανατορίῳ.

3. Διὰ παροχῆς εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀποβιούντων ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τοῦ Ταμείου ἐξόδων κηδείας.

Ἡ ἔναρξις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις 2 καὶ 3 παρόντος ἄρθρου, παροχῶν τοῦ Ταμείου, ὁ χρόνος τῆς παροχῆς, ἡ ἔκτασις αὐτῆς, αἱ περιπτώσεις τῶν δικαιουμένων τοιαύτης, οἱ ὅροι καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι αὐτῶν θέλουσι καθορισθῆ διὰ Εἰδικῶν Κανονισμῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ οἰκονομικά του μέσα ἐπιτρέπουν ἑκάστοτε τὰ βοηθήματα ταῦτα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Διὰ παροχῆς εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ταμείου ἐκτάκτου βοηθήματος κατὰ τὰς ἑορτὰς Πάσχα καὶ Χριστουγέννων ἐξ εἰδικοῦ πόρου τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

Β'. Κατὰ τὸν χρόνον λήξεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματος τούτου, καὶ μετὰ ταύτην :

1. Διὰ παροχῆς ἐφ' ἅπαξ χρηματικοῦ βοηθήματος, εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου τὰ ἀποχωροῦντα τοῦ Δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, μετὰ πολυετῆ ἄσκησιν αὐτοῦ ἢ λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀναπηρίας ἢ νόσου ἀνιάτου.

2. Διὰ παροχῆς ἐφ' ἅπαξ χρηματικοῦ βοηθήματος, εἰς ὡρισμένους συγγενεῖς τοῦ ἀποθνήσκοντος μέλους τοῦ Ταμείου.

3. Διὰ παροχῆς εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀποχωροῦντα μέλη τοῦ Ταμείου καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἰατρικῆς ἐν γένει περιθάλψεως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα καὶ ἐπὶ μίαν 5ετίαν ἀπὸ τῆς ὡς εἴρηται ἀποχωρήσεως αὐτῶν, μέχρι δὲ συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000), δι' ἕκαστον ἀποχωροῦν μέλος.

Ὡς οἰκογένεια καὶ συγγενεῖς διὰ πᾶσαν περίπτωσιν τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, καθ' ἣν γίνεται μνεία αὐτῶν (πλὴν τῶν εἰδικῶς ἐν τῷ Καταστατικῷ τούτῳ ὁριζομένων ἐξαιρέσεων) νοεῖται ἡ σύζυγος, τὰ ἀνήλικα ἄρρενα τέκνα ὡς καὶ τὰ ἄγαμα θήλεα ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, οἱ γονεῖς καὶ αἱ ἄγαμοι ἢ ἐν χηρείᾳ ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον τὰ τελευταῖα ταῦτα πρόσωπα (γονεῖς καὶ ἀδελφαὶ) συνοικοῦν καὶ συντηροῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ μετόχου, στερούμενα ἰδίων πόρων ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἀνωτέρω μελῶν οἰκογενείας, γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ μετόχου μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, τῶν ἀποδεικνυόντων τὴν συνδρομὴν τῶν προϋποθέσεων καὶ καταβολῆς τῶν κατωτέρω εἰδικῶς ἐν ἄρθρῳ 4 καθοριζομένων εἰσφορῶν.

Οὐδεμία παροχὴ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως χορηγεῖται ἐφεξῆς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ δικαιούχου.

Γ'. Διὰ παροχῆς εἰς τὰ μέλη εἰς ὅλως ἐκτάκτους ἀνάγκας ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δανείων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.1943 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α') τῶν ἀπὸ 12.8.1946 (ΦΕΚ. 272/46 τ. Α') καὶ 21.9.1949 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') Β. Δ/των καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/76 (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') Π. Δ/τος τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως :

«Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι :

Α'. 1. Δραχμαὶ χίλιαι (1.000) καταβαλλόμεναι παρὰ παντὸς ἐφ' ἑξῆς διοριζομένου παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Μυτιλήνης δικηγόρου ἢ ἀναδιοριζομένου παρὰ τῷ αὐτῷ Πρωτοδικείῳ.

2. Δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες (3.000) καταβαλλόμεναι παρὰ παντὸς ἐφεξῆς διοριζομένου δικηγόρου ἐκ μεταθέσεως ἐξ ἄλλου Δικαστηρίου.

3. Δραχμαὶ πέντε χιλιάδες (5.000) καταβαλλόμεναι παρὰ παντὸς ἐφεξῆς διοριζομένου δικηγόρου προερχομένου ἐκ Δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων (πολιτικῶν, στρατιωτικῶν ἢ δικαστικῶν λειτουργῶν).

4. Δραχμαὶ χίλιαι (1.000) δι' ἕκαστον ἐφεξῆς ἀναγνωριζόμενον τέκνον.

5. Δραχμαὶ πεντακόσιαι (500) δι' ἑκάστην ἄγαμον ἢ ἐν χηρείᾳ ἀδελφὴν καὶ δι' ἕκαστον γονέα δικηγόρου διωρισμένου ἢ διορισθησομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. Β' ἀριθ. 3 ἐδαφ. β' προϋποθέσεις.

6. Δραχμαὶ χίλιαι (1.000) διὰ τοὺς προαγομένους παρ' Ἐφέταις δικηγόρους τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης.

Β'. Δραχμαὶ χίλιαι (1.000) καταβαλλόμεναι λόγῳ ἀναγνωρίσεως γάμου, ὑπὸ παντὸς μέλους τοῦ Ταμείου συναφθησομένου ἐφ' ἑξῆς καὶ ἐντὸς προθεσμίας πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου. Ἐν καθυστερήσει ἐν μέρει τῶν ὡς ἀνωτέρω εἰσφορῶν μετὰ τὴν πάροδον τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν οἱ ὑπόχρεοι ὀφείλουν καὶ τόκον πρὸς 8 % ἐτησίως ἐπὶ τοῦ τυχὸν καθυστερηθησομένου ποσοῦ καὶ ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως ταύτης.

Γ'. Τὰ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ὡς κατωτέρω ἄρθρων 9 παρ. β' 11 παρ. δ' 12 παρ. 2,5, 13 παρ. η' καὶ 14 παρ. 3 τοῦ παρόντος τροποποιουμένου Καταστατικοῦ προβλεπόμενα ποσά.

Δ'. Οἱ τόκοι, μερίσματα καὶ τὰ λοιπὰ ἔσοδα τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

Ε'. Τὰ καταλειπόμενα κληροδοτήματα καὶ αἱ συνιστάμεναι δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου.

ΣΤ'. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον τοῦ Ταμείου μὴ ρητῶς προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Ζ'. Εἰδικὰ τέλη καταβαλλόμενα ὡς κατωτέρω, ὑπὸ παντὸς ἐνεργοῦντος τὰς κάτωθι ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένας πράξεις ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, δικηγόρου ἢ δοκίμου δικηγόρου ἢ δικολάβου, οὓς καὶ βαρύνουν ἀποκλειστικῶς οὐχὶ δὲ τοὺς διαδίκους ἐντολεῖς αὐτῶν.

I. ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΑΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Ἐπὶ παντὸς κατατεθειμένου εἰσαγωγικοῦ δικογράφου ἀγωγῆς (κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης), ἀνακοπῆς, προσεπικλήσεως, ἀνακοινώσεως δίκης, (μετὰ ἢ ἄνευ προσεπικλήσεως), παρεμβάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀσκεῖται διὰ τῶν προτάσεων ἢ ὑποβαλλομένης αἰτήσεως καὶ ἐν γένει ἐπὶ παντὸς καὶ οἱασδήποτε φύσεως ἀντικειμένου, ὀνομασίας, μορφῆς καὶ τύπου δικογράφου ἀπευθυνομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ Εἰρηνοδίκου, ἐπὶ πάσης φύσεως διαδικασίας καθὼς τούτου καὶ ὡς διωρισμένου Εἰσηγητοῦ δραχμαὶ δέκα (10).

2. Ὡσαύτως ὑποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος αἱ προτάσεις καὶ τὰ σημειώματα, ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὑποθέσεων καὶ πᾶσα παράστασις δικηγόρου, δοκίμου ἢ δικολάβου, πρὸς συζήτησιν αὐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν κατατίθενται προτάσεις ἢ σημείωμα ἢ πρὸς διεξαγωγὴν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, διοριζομένου ὡς Εἰσηγητοῦ καὶ πᾶσα παράστασις αὐτῶν κατὰ τὴν δόσιν ὅρκου ὑπὸ διαδίκου ἢ ὅρκισιν πραγματογνωμόνων.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἀνωτέρω τέλος, ὑποβάλλονται τὰ παρὰ δικηγόρου ἢ δικολάβου, συντασσόμενα καὶ κατατιθέμενα οἱαδήποτε τακτικὰ ἢ ἔκτακτα ἔνδικα μέσα, κατ' ἀποφάσεων Εἰρηνοδίκου ἢ Εἰρηνοδικείου καὶ πάσης ὀνομασίας προσφυγαὶ ἐξ Εἰδικῶν Νόμων.

4. Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἀνωτέρω τέλος ὑπόκεινται πᾶσα παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν οἱουδήποτε δικογράφου ἢ ἐγγράφου καθὼς καὶ ἐπὶ πάσης κοινοποιουμένης ἐπιταγῆς, πρὸς ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ἀποφάσεως ἢ ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου ἀδιαφόρως δὲ ἂν ἡ παραγγελία γίνεται ἐν τῷ σώματι τοῦ δικογράφου ἢ παρὰ πόδας αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν πολλαπλῆς κοινοποιήσεως ἐν ὁμοδικίᾳ εἰς τὸ τέλος τοῦτο (δραχ. 10) ὑπόκειται ἡ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τούτων παραγγελία γενομένης παρὰ τοῦ ὑποχρέου σχετικῆς μνείας ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

5. Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑποβάλλονται κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ αἱ δίκαι τοῦ Δημοσίου, Δήμων, ἢ Κοινοτήτων, καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου Ὀργανισμοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ὑπὸ πᾶσαν τοῦ διαδίκου ἰδιότητα.

II. ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΑΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Καὶ εἰδικαὶ τινες περιπτώσεις.

1. Ἐπὶ παντὸς κατατιθεμένου εἰσαγωγικοῦ δικογράφου ἀγωγῆς (κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης), ἀνακοπῆς, παρεμβάσεως (ἐφ' ὅσον δὲν ἀσκεῖται διὰ τῶν προτάσεων), προσεπικλήσεως ἢ ἀνακοινώσεως δίκης ἢ ἄνευ προσεπικλήσεως, κλήσεως πρὸς περαιτέρω συζήτησιν μετ' ἀπόδειξιν ἢ μετὰ διαγραφὴν προσεπικλήσεως εἰς ἀγωγήν, ἀντιρρήσεων, αἰτήσεων τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας ἢ πάσης ἄλλης αἰτήσεως καὶ ἐν γένει ἐπὶ παντὸς εἰσαγωγικοῦ ἐγγράφου καὶ πάσης φύσεως ἀντικειμένου ὀνομασίας, μορφῆς καὶ τύπου δικογράφου, ἀπευθυνομένου δὲ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου δραχμαὶ εἴκοσι (20).

2. Ὁμοίως εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω τέλος δραχμῶν εἴκοσι (20) ὑποβάλλεται πᾶσα ἐν γένει παράστασις δικηγόρου πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεως διὰ τῶν προτάσεων ἢ κατὰ τὴν δόσιν ὅρκου διαδίκου, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου (πλὴν τῶν παρα-

στάσεων δι' ἀναβολὴν ἢ διαγραφὴν ὑποθέσεως ἢ παραίτησιν ἀπὸ δικογράφου ὑποθέσεως ἢ παραίτησιν ἀπὸ δικογράφου ἢ δίκης αἵτινες εἰς οὐδὲν τοιοῦτον τέλος ὑπόκεινται). Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἀνωτέρω τέλος ὑπόκεινται, καὶ πᾶσα αἴτησις πρὸς εἰσηγητὴν δικαστήν, πᾶσα παράστασις ἐνώπιον εἰσηγητοῦ δικαστοῦ πρὸς διεξαγωγὴν μαρτυρικῆς ἀποδείξεως ἢ δι' ἀναβλητικὴν πρᾶξιν διεξαγωγῆς ἀποδείξεων, μετὰ ἢ ἄνευ γνωστοποιήσεως μαρτύρων ἢ καὶ μόνον πρὸς παράτασιν προθεσμίας διεξαγωγῆς, πᾶσα παράστασις ἐπ' ἀκροατηρίου τοῦ Πρωτοδικείου, πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, (ἐφ' ὅσον ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δὲν συζητεῖται ταυτοχρόνως καὶ ἡ ὑπόθεσις), καθὼς καὶ πᾶσα παράστασις πρὸς συζήτησιν ἐργατικῆς διαφορᾶς, εἰς 1ον καὶ 2ον βαθμὸν κατὰ τὴν ἐργατικὴν ἐν γένει Νομοθεσίαν καὶ ἡ κατάθεσις οἱουδήποτε ἐνδίκου μέσου κατ' ἀποφάσεων ἐπὶ τοιαύτης διαφορᾶς.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω εἰδικὸν τέλος ὑποβάλλονται τὰ ποσὰ δικηγόρου συντασσόμενα καὶ κατατιθέμενα ἔνδικα μέσα, γενικῶς κατ' ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου, πᾶσα αἴτησις περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῶν δικαστικῶν διακοπῶν, πᾶσα ἀγωγὴ εἰσαγωμένη ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν κατ' εἰδικὴν διαδικασίαν, αἱ πάσης φύσεως αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἐπὶ τῶν ἄνω ὑποθέσεων καὶ πᾶσα παράστασις πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως, καταχωρήσεως ἑταιρικῶν συμβολαίων καθὼς καὶ αἱ πάσης φύσεως αἰτήσεις πρὸς τὸν Γραμματέα Πρωτοδικείου.

4. Εἰς τὰ αὐτὰ τέλη ὑποβάλλονται κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω (ἐν ἄρθροις 1 – 3 Πρωτοδικειακῆς διαδικασίας) περιπτώσεις καὶ αἱ δίκαι τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου Ὀργανισμοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ὑπὸ πᾶσαν τοῦ διαδίκου ἰδιότητα.

5. Ἐπίσης τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω τέλος τῶν ἐκ δραχμῶν εἴκοσι (20) καταβάλλεται : α) Δι' ἑκάστην παράστασιν, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν πραγμάτων τῆς πτωχεύσεως ἢ κατὰ τὰς ἐπαληθεύσεις τῶν πιστωτῶν, ἢ κατὰ τὰς Συνελεύσεις πρὸς ἐκλογὴν συνδίκου ἢ πρὸς ἕνωσιν, καθὼς καὶ δι' ἑκάστην παράστασιν παρὰ τῷ Εἰσηγητῇ ἢ παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς πτωχεύσεως.

β) Ἐπὶ παντὸς λογαριασμοῦ τοῦ δοσιλόγου καὶ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ δεξιλόγου (ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλλονται διὰ τῶν προτάσεων).

γ) Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἢ σφράγισιν, ἀποσφράγισιν ἢ ἀπογραφήν.

δ) Ἐπὶ πάσης ἀναγγελίας πρὸς Συμβολαιογράφον.

ε) Ἐπὶ παντὸς κατασχετηρίου ἁρμοδιότητος Εἰρηνοδικείου ἢ Πρωτοδικείου.

στ) Ἐπὶ πάσης περιλήψεως ἢ αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς ὑποθηκοφύλακα ἢ συμβολαιογράφον.

III. ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Δι' ἑκάστην παράστασιν εἰς τὸ ἀκροατήριον Πταισματοδικείου ἢ ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου, ἀσκοῦντος κατ' εἰδικὴν διάταξιν ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἢ μονομελοῦς Δικαστηρίου ἀνηλίκων καταβάλλεται τὸ εἰδικὸν τοῦτο τέλος ἐκ δραχμῶν δέκα (10).

2. Καταβάλλεται ὡσαύτως τὸ εἰδικὸν τοῦτο τέλος ἐκ δραχμῶν δέκα (10).

α) Ἐπὶ πάσης μηνύσεως ἢ ἐγκλήσεως καὶ ἐπὶ παντὸς εἴδους αἰτήσεως ἢ δηλώσεων, πρὸς πᾶσαν ποινικὴν δικαστικὴν Ἀρχήν, (ἐφ' ὅσον ὑπογράφονται τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ δικηγόρου, δοκίμου δικηγόρου ἢ δικολάβου).

β) Δι' ἑκάστην παράστασιν καὶ ἀπολογίαν κατηγορουμένου, ἐνώπιον προανακριτοῦ, ἢ Τακτικοῦ Ἀνακριτοῦ.

Ἐὰν ἡ ἀπολογία λαμβάνεται δι' ὑπομνήματος, οὐδὲν τέλος καταβάλλεται ἐπὶ τούτου (πλὴν τῆς ὡς ἄνω παραστάσεως).

γ) Ἐπὶ παντὸς ἑτέρου (πλὴν τοῦ ὡς ἀνωτέρω κατὰ τὴν ἀπολογίαν) ὑπομνήματος κατηγορουμένου ἢ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἀπευθυνομένης, πρὸς προανακριτικὸν ὑπάλληλον ἢ τακτικὸν Ἀνακριτὴν ἢ ἄλλην ἀνωτέραν Ποινικὴν Ἀρχήν, καταβάλλεται τὸ τέλος τοῦτο ἐκ δραχμῶν εἴκοσι (20) καθὼς καὶ δι' ἑκάστην παράστασιν, εἰς τὸ ἀκροατήριον μονομελοῦς ἢ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου καὶ παντὸς ἑτέρου ποινικοῦ δικαστηρίου (πλὴν τοῦ ὡς ἄνω ἐξετέθη, μονομελοῦς Δικαστηρίου Ἀνηλίκων καὶ τῶν εἰδικώτερον κατωτέρω μνημονευομένων, Κακουργιοδικείου, Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου καὶ Στρατοδικείου).

δ) Ἐπίσης ἐπὶ πάσης φύσεως ἐγγράφου αἰτήσεως, περὶ μετατροπῆς ποινῆς ἢ περὶ προσωρινῆς ἀποφυλακίσεως ἢ περὶ ἀπονομῆς χάριτος (ἐφ' ὅσον ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὑποβάλλεται διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Μυτιλήνης) ἢ ἐπὶ ἀντιρρήσεως κατὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης ἐγγράφου αἰτήσεως, περὶ ἀναβολῆς δίκης, ἢ ἀναστολῆς φυλακίσεως ἢ συγχωνεύσεως ποινῶν ἢ ἀποδόσεως πειστηρίων ἢ ἐγγυήσεως.

3. Ὁμοίως καταβάλλεται τὸ τοιοῦτον τέλος ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα (50) διὰ πᾶσαν παράστασιν εἰς τὸ ἀκροατήριον Κακουργιοδικείου, Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου καὶ Στρατοδικείου.

IV. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Καταβάλλεται ὡσαύτως τὸ αὐτὸ τέλος ἐκ δραχμῶν εἴκοσι (20).

α) Ἐπὶ πάσης ἐνστάσεως ἢ προσφυγῆς ἀντιρρήσεων ἀνακοπῆς, ἐφέσεως αἰτήσεως ὑπομνήματος ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ὀνομασίας ἐγγράφου, ἀπευθυνομένου πρὸ πάσης φύσεως καὶ βαθμοῦ Διοικητικὸν Δικαστήριον ἢ ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἑδρεύοντα ἐν τῇ περιφερείᾳ Νομοῦ Λέσβου, ἐφ' ὅσον ὑπογράφονται ἢ κατατίθενται παρὰ δικηγόρου ἢ δοκίμου δικηγόρου ἢ δικολάβου.

β) Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω Διοικητικῶν Δικαστηρίων ἢ ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν, οἱασδήποτε διοικητικῆς ἢ φορολογικῆς ὑποθέσεως. Ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ προβλεπομένων τελῶν, οἱ ἐξ ἐπαγγελμάτος διοριζόμενοι δικηγόροι, κατά τε τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὴν ἐκδίκασιν ποινικῶν ὑποθέσεων, καθὼς καὶ οἱ δικηγόροι, δόκιμοι δικηγόροι ἢ δικολάβοι, οἱ παριστάμενοι ἢ ἐνεργοῦντες πᾶσαν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποκειμένην εἰς τὸ τέλος πρᾶξιν, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ εἶναι προσωπικῶς διάδικοι.

V. ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

1. Τὸ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 %) ἐπὶ ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰ κατωτέρω προεισπραττομένης ἀμοιβῆς δικηγόρου, ὑπολογιζομένης εἰς ποσοστὸν ἓν καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν (1,5 %) ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν πράξεων καὶ συμβάσεων τῶν ἄρθρων 160 καὶ 161 Κώδικος Δικηγόρων, καθ' ἃς εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ παράστασις δικηγόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 42 Κ.Δ.

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1,5 %), ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου θὰ προεισπράττεται ὁλόκληρον παρὰ τοῦ Ταμείου, ἐκδιδομένου παρ' αὐτοῦ τριπλοτύπου εἰσπράξεως ἐκ τῶν ὁποίων ἓν προσκομίζεται ὑπὸ τοῦ καταβάλλοντος εἰς τὸν συμβολαιογράφον διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συμβολαίου καὶ ἕτερον παραδίδεται εἰς τὸν δικαιοῦχον δικηγόρον ἵνα δι' αὐτοῦ ἀναλάβῃ παρὰ τοῦ Ταμείου τὸ ἑβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (75 %) τῆς εἰσπραχθείσης ἀμοιβῆς. Τὸ ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τούτου πόρου εἰσπραττόμενον ποσὸν θὰ διατίθεται ἀποκλειστικῶς καὶ ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὴν παροχὴν ἑκάστου βοηθήματος εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ μετόχους κατὰ τὰς ἑορτὰς Πάσχα καὶ Χριστουγέννων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων αναγκῶν του, λόγῳ τῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκμηδενίσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικηγόρων καὶ εἰσπράξεων αὐτῶν».

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ, ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.1943 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α'), τοῦ ἀπὸ 27.2.1959 Β.Δ. (ΦΕΚ 53/59 τ. Α') καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/1976 Π. Δ/τος (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ μὴ προκαταβολὴ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Καταστατικὸν προβλεπομένων εἰδικῶν τελῶν καὶ τοῦ εἰδικοῦ πόρου τοῦ ἄρθρου 4 Κεφ. V παρ. 2 καθιστῶσιν ἀπαράδεκτον τὴν παράστασιν τοῦ δικηγόρου καὶ ἄκυρον τὸ συντασσόμενον ὑπ' αὐτοῦ δικόγραφον ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου συντασσόμενον συμβόλαιον.

Τὸ Ταμεῖον ἐπιφυλάσσεται διὰ τὴν ζημίαν τὴν προσγενομένην εἰς τὸν ὡς ἄνω πόρον διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους Συμβολαιογράφων ἢ ἐνδιαφερομένων καταστρατήγησιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀποφυγὴν τῆς δικαιουμένης δικηγορικῆς ἀμοιβῆς.

2. Ὑπόχρεοι εἰς καταβολὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν τελῶν, εἶναι πάντες οἱ δικηγόροι ἀδιαφόρως τοῦ ἂν εἶναι μέλη ἢ οὐ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Μυτιλήνης, καθὼς καὶ οἱ δόκιμοι δικηγόροι ἢ δικολάβοι, οἱ παριστάμενοι καὶ ἐνεργοῦντες τὰς ὑποκειμένας εἰς τὸ εἰδικὸν τοῦτο τέλος πράξεις, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης.

3. Ἀπαλλάσσονται τῆς προεισπράξεως καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου εἰδικοῦ πόρου οἱ Δικηγόροι, ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦν δι' ἑαυτοὺς διὰ τὴν σύζυγον, κατιόντας, ἀνιόντας ἢ συγγενεῖς των ἐκ πλαγίου μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας.

Ἀπαλλάσσονται ὡσαύτως οἱ ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ δικηγόροι ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων δὲν λαμβάνουν ἰδιαιτέραν ἀμοιβήν».

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ, ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 27.2.1959 Β. Δ/τος (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως :

«Ἐκ τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, τὰ κατ' ἄρθρον 4 ὑπὸ στοιχεῖα Α - Β καὶ Δ - ΣΤ καὶ ἄρθρον 13 η, εἰσπραττόμενα ἐτησίως ἔσοδα (πλὴν τῶν τόκων ἐκ τῶν Προσωρινῶν Βοηθημάτων), ἀποτελοῦσιν ἀπὸ τοῦ ἀμέσως ἑπομένου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Εἰδικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τοῦ Ταμείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐν ἀνεπαρκείᾳ ἕν τινι ἔτει τῶν κατ' ἄρθρων 12 παρ. 1 καὶ ἄρθρον 9 παρ. α' καὶ β' τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ διατιθεμένων πόρων τοῦ Ταμείου διὰ τὰ προβλεπόμενα ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ τὴν προβλεπομένην ἰατροφαρμακευτικὴν ἐν γένει περίθαλψιν καὶ ἐξόδων κηδείας προσφεύγει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τούτων».

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ, ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.1943 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α'), τῶν ἀπὸ 21.9.1949 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') καὶ 27.2.1959 (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') Β. Δ/των καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/19.2.76 (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') Π. Δ/τος τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως :

«α) Τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2Α περίπτωσις α' τοῦ Καταστατικοῦ ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 1Α περίπτωσις Ι τοῦ παρόντος προσωρινὸν βοήθημα, χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μόνον δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας αἰτοῦντος μέλους, ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει ἐνιαύσιον τοὐλάχιστον πραγματικὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης καὶ μέχρι τὸ πολὺ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς, ἐντὸς δὲ πάντοτε τῶν πλαισίων τοῦ ὡς κατωτέρω καθοριζομένου δι' ἕκαστον ἔτος ὁλικοῦ ποσοστοῦ.

β) Τὸ σύνολον τῶν ὡς ἀνωτέρω προσωρινῶν βοηθημάτων, τῶν διαθετέων καθ' ἕκαστον ἔτος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσοστὸν 8 % ἐπὶ τῶν ἐξ εἰδικῶν τελῶν (ηὐξημένου ἐνσήμου) τοῦ ἄρθρου 4 ὑπὸ στοιχεῖον Ζ, τοῦ Καταστατικοῦ ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὑπὸ στοιχεῖον Ζ τοῦ παρόντος εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου, τῶν πραγματοποιουμένων κατὰ τὸ ἑκάστοτε ἀμέσως προηγούμενον ἔτος.

Ἐξαιρετικῶς εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ παρὸν Καταστατικὸν θέλει ἐφαρμοσθῆ ἐντὸς τοῦ τελευταίου πενταμήνου ἔτους τινός, κατὰ τὸ πρῶτον (ἡμερολογιακὸν) ἔτος, μετὰ τὴν τοιαύτην ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τὸ διὰ τὰ προσωρινὰ βοηθήματα ταῦτα, συνολικῶς διατεθησόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ποσοστὸν 17 % ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνσήμων εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου τῶν πραγματοποιηθησομένων κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἔτος (ἤτοι τοῦ μὴ εἰσέτι ηὐξημένου ἐνσήμου).

Ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω ὁρίων, ὀφείλει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ κανονίζῃ τὴν ἑκάστοτε παροχὴν τοῦ βοηθήματος τούτου. Τὸ σύνολον τῶν χορηγητέων προσωρινῶν βοηθημάτων διὰ πᾶν μέλος τοῦ Ταμείου, καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον συμμετοχῆς του δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ ἓν τρίτον τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος οὗτινος θὰ ἐδικαιοῦτο τὸ μέλος τοῦτο τοῦ Ταμείου ἐὰν ἐν τῷ ἑκάστοτε χρόνῳ αἰτήσεως τοιούτου προσωρινοῦ βοηθήματος ἐξήρχετο τῆς Δικηγορίας.

γ) Διὰ τὰ χορηγούμενα ταῦτα βοηθήματα καὶ χορηγηθέντα μέχρις ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἐπιστρέφεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτοῦ καθ' ὃ διάστημα εἶναι ἄτοκα ὀφείλεται τόκος μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 %) καὶ διὰ πέντε ἔτη. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιστροφῆς των συμψηφίζονται ταῦτα μετὰ τῶν ὡς ἄνω τόκων εἰς τὸ κατὰ τὸ παρὸν Καταστατικὸν χορηγούμενον ἐφ' ἅπαξ βοήθημα.

δ) Πᾶν κατ' ἔτος ἀπομένον πιστωτικὸν ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν προσωρινῶν τούτων βοηθημάτων μετὰ τῶν ἐφ' ἑξῆς τόκων αὐτοῦ ἐπαυξάνει τὸ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος ὡς κατωτέρω κονδύλιον τῶν ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων.

ε) Ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ποσοστοῦ ὑπὲρ προσωρινῶν βοηθημάτων δύναται ἐπίσης νὰ χορηγηθῇ ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου τούτου τὰ συνεπείᾳ ἀσθενείας καθιστάμενα ἀποδεδειγμένως προσωρινῶς ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν τοῦ Δικηγορικοῦ λειτουργήματος πέραν τοῦ μηνὸς προσωρινὸν βοήθημα μὴ ἐπιστρεφόμενον οὐδὲ συμψηφιζόμενον εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐφ' ἅπαξ βοήθημα καὶ μέχρι ποσοῦ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) κατὰ μῆνα, διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πέντε τὸ πολὺ μηνῶν.

στ) Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτου ἀνάγκης τοῦ συνόλου τῶν μελῶν δημιουργουμένης ἐξ ἐκτάκτων συνθηκῶν ἐπηρεαζουσῶν σοβαρῶς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, δύναται ἡ Γενικὴ Συνέλευσις νὰ ἀποφασίσῃ τὴν παροχὴν προσωρινοῦ βοηθήματος εἰς ἅπαντα τὰ μέλη καὶ πέραν τοῦ ἀνωτέρω ἐν ἐδαφ. α' ὁριζομένου ποσοῦ τῶν δραχμῶν 3.000 καὶ μέχρι ποσοῦ 10.000 κατ' ἀνώτατον ὅριον, διὰ προσφυγῆς εἰς τὸ Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον, ἀτόκως μέν, ἀλλὰ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἐδαφ. β' καὶ γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 6.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ, ὡς ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.1943 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α'), τῶν ἀπὸ 21.9.1949 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') καὶ 27.2.1959 (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') Β. Δ/των καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/19.2.76 (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') Π. Δ/τος, προστίθενται παράγραφοι 11 καὶ 12.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διὰ προσωπικῆς προσκλήσεως τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου, ἀναγραφούσης τὰ θέματα τῆς συζητήσεως καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τούτου. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, περίληψις τῆς προσκλήσεως, δημοσιεύεται μερίμνῃ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐν μιᾷ καθημερινῇ Ἐφημερίδι τῆς πόλεως Μυτιλήνης πρὸ δύο τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

Τὰ παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις Νήσου Λήμνου, τυχὸν ἑκάστοτε διωρισμένα μέλη καὶ αὐτόθι δικηγοροῦνται, δύνανται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου, εἴτε μονίμως εἴτε καθ' ὡρισμένας εἰδικὰς περιπτώσεις, παρ' ἄλλων μελῶν τοῦ Ταμείου, κατοικούντων ἐν τῇ πόλει Μυτιλήνης, διὰ σχετικῆς ἐξουσιοδοτικῆς ἐπιστολῆς ἢ τηλεγραφήματος.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, λογίζεται δι' ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίσταται τὸ 1/3 τοῦ ἀριθμοῦ των ἐν τῷ Μητρώῳ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Μυτιλήνης ἐγγεγραμμένων μελῶν.

3. Βεβαιωθείσης τῆς ἀπαρτίας, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου, ἐξακολουθεῖ θεωρουμένη ἐν ἀπαρτίᾳ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων. Ἔνστασις ἐλλείψεως ἀπαρτίας δύναται νὰ ὑποβληθῇ, ἐὰν ζητήσωσι τοῦτο τρία τοὐλάχιστον τῶν μελῶν καὶ μόνον ὅταν πρόκειται νὰ ληφθῇ ἀπόφασις.

4. Ματαιωθείσης τῆς συνεδριάσεως δι' ἔλλειψιν ἀπαρτίας, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καλεῖται καὶ αὖθις εἰς συνεδρίασιν γενησομένην ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ὁπότε λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν παρίσταται τὸ ἥμισυ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μελῶν.

5. Κατὰ τὰ λοιπά, ἤτοι ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζονται εἰδικώτερον ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ, ὡς πρὸς τὴν ἀπαρτίαν, τὴν διεξαγωγὴν τῶν συνεδριάσεων καὶ τὴν λῆψιν τῶν ἀποφάσεων, καθὼς καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 208 παρ. 2, 209 παρ. 4. 211, 212, 213, 214, 220 παρ. 2 καὶ 5 (ὡς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, νοουμένου τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου) καὶ 221 παρ. 1 τοῦ ἤδη ἰσχύοντος Κώδικος περὶ δικηγόρων (Ν.Δ.3026/1954).

6. Κατὰ πᾶσαν διεξαγωγὴν ἀρχαιρεσιῶν, πρὸς ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον φέρον ἐν ἐπικεφαλίδι, τὰς λέξεις Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν πέντε ἐκλεκτέων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς ἕκαστον δὲ ψηφοδέλτιον, φέρον ἐν ἐπικεφαλίδι, τὰς λέξεις Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπή, ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων ἐκλεκτέων μελῶν αὐτῆς. Ἀμφότερα τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἐγκλείονται ἐν ὁμοιομόρφῳ φακέλλῳ καὶ ρίπτονται ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τούτου ψηφοδόχου κιβωτίου, ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ ψηφίζοντος μέλους ἐξαιρέσει τῶν ἐν Λήμνῳ μελῶν τοῦ Ταμείου ἅτινα δύνανται νὰ ψηφοφορῶσι δι' ἀντιπροσώπου, κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

7. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται οἱ λαβόντες τὰς πλείονας κατὰ σειρὰν ψήφους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεος τῶν ψήφων τῶν μετασχόντων τῆς ψηφοφορίας μελῶν. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ ὑπάρχουσιν ἀναγεγραμμένα ὀνόματα πλείονα τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων, ἰσχύουσι μόνον τὰ μέχρι τοῦ ὡρισμένου ἀριθμοῦ τοιαῦτα κατὰ σειρὰν τῆς ἀναγραφῆς αὐτῶν.

8. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς ἐκλογὴν ὁρισθεῖσαν συνεδρίασιν, δὲν ἐπέλθῃ ἀποτέλεσμα, δι' ἅπαντας ἢ τινὰς τῶν ἐκλεκτέων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ συνεδρίασις τῆς ἐκλογῆς ἀναβάλλεται, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 4 παρόντος ἄρθρου, ὅτε καὶ πάλιν ἀναβάλλεται διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους, καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ καθωρισμένου ἀριθμοῦ μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς.

9. Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν Δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἐκ τῶν ἐκλεγέντων Συμβούλων, ὡς προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλεῖ τοῦτο, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέως καὶ Ταμίου γενομένης ἀπαρτίας, διὰ τῆς παρουσίας τῶν τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν, τὸ Συμβούλιον διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας διὰ ψηφοδελτίων καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ. Ἀκολούθως καθ' ὅμοιον τρόπον, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀντιπροέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμίου. Ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἐπιτευχθῇ ἀπαρτία ἢ ματαιωθῇ ἡ συνεδρίασις, ὁ Προεδρεύων καλεῖ ἀμέσως τὸ ὡς ἄνω Συμβούλιον, διὰ νέαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν συνεδρίασιν. Μὴ ἐπιτευχθείσης καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν ἀπαρτίας, ὁ Προεδρεύων συνεχίζει καθ' ὅμοιον τρόπον τὴν πρόσκλησιν τῶν ἐκλεγέντων συμβούλων, μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ ἀπαρτία καὶ ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκλογή.

10. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ διά τε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ Ἐποπτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ταμείου.

11. Οἱ ἐπιλαχόντες εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν, θεωροῦνται ἀναπληρωματικοὶ καὶ ἐκ τούτων κατὰ σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των γίνεται συμπλήρωσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως ἐξ οἱουδήποτε λόγου μέχρι λήξεως τῆς θητείας.

12. Ἡ Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκτὸς τῶν εἰδικῶς εἰς ἄλλα ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ ἀναφερομένων καθηκόντων καὶ ἐξουσιῶν, ἐποπτεύει καὶ ἐλέγχει ἐὰν αἱ πράξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ, τὰς ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τὰς διατάξεις τῶν εἰδικῶν κανονισμῶν. Δικαιοῦται ὁποτεδήποτε νὰ ἐξετάζῃ καὶ ἐλέγχῃ τὰ ἔγγραφα καὶ βιβλία καὶ ἐὰν εὕρῃ ὅτι δὲν τηροῦνται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ἀποφάσεις νὰ συγκαλέσῃ εἰς συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ νὰ ζητήσῃ ἐφ' ὅσον κρίνει σκόπιμον τὴν σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ νὰ λάβῃ ἐν γένει πᾶν μέτρον, ὅπερ πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ταμείου, νομίζει ἀναγκαῖον. Ὀφείλει νὰ ἐλέγχῃ τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν καὶ νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν ἔκθεσιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχουσιν τὴν αὐτὴν εὐθύνην ἡ ὁποία βαρύνει τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατ' ἄρθρον 20 παρ. 3 τοῦ Καταστατικοῦ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 138

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 317/73 Π. Δ/τος «περὶ τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις :

α) Τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 1390/73 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας».

β) Τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 3 τοῦ Ν.Δ. 4575/66.

γ) Τοῦ Ν.Δ/τος 1379/1973 «περὶ Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ. 87/14.4.73 τ. Α').

2. Κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Δ3/2861/24.9.76 (ΦΕΚ. 1192/76 τ. Β').

3. Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ, ἐκφρασθεῖσαν κατὰ τὴν Συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 26.7.76.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1052/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν :

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 317/1973 Π. Δ/γμα «περὶ τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Πρ. Δ/τος 577/75, ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁρίζεται.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1.

Προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας ἠσφαλισμένων εἰς τὸν Ο.Γ.Α.

Ὁ ἠσφαλισμένος εἰς τὸν ΟΓΑ ἔχει δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ἐκ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἅπασαι αἱ κάτωθι προϋποθέσεις :

α) Ἔχει καταστῆ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 «περὶ καταργήσεως τῆς ἀμέσου ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἀγροτῶν καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4169/1961 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» μετὰ τὴν ὑπαγωγήν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ Β. Δ/τος 504/1967, οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου οὐδὲ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του.

β) Ἔχει ἀπασχοληθῆ κατὰ κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, εἰς ἐργασίας, διὰ τὰς ὁποίας τὰ ἀσκοῦντα ταύτας πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ, ἐπὶ πέντε ἐν συνόλῳ ἔτη ἐντὸς τῆς 10ετίας τῆς ἀμέσως προηγουμένης τοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἀπὸ δὲ τῆς τυχὸν διακοπῆς τῆς ἀπασχολήσεως μέχρι τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας του δὲν ἤσκησεν ἕτερον κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὐδὲ μετέβαλε τόπον κατοικίας.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ὁ καταστὰς ἀνάπηρος συνεπείᾳ ἀτυχήματος, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἀπασχοληθῆ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἐκείνου κατὰ τὸ ὁποῖον ὑπέστη τὸ ἀτύχημα καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος, ἐὰν δὲ τὸ ἀτύχημα εἶναι ἐργατικόν, συνεχῶς κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος ἑξάμηνον.

γ) Ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς, κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. α' ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναπηρίας του μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησίν του δὲν ἤσκησεν ἕτερον ἐπάγγελμα, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ ἀντλῇ τὸν βιοπορισμόν του.

Βραχυχρόνιοι ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀπασχολήσεις, ὡς καὶ τοιαῦται, ἐντὸς τοῦ ὑπολειπομένου ποσοστοῦ ἱκανότητός του, μὴ ἔχουσαι τὸν χαρακτῆρα ἀλλαγῆς ἐπαγγέλματος, δὲν λογίζονται ὡς ἄσκησις ἐπαγγέλματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν.

δ) Δὲν λαμβάνει σύνταξιν ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8 παρ. 2 καὶ 18 παρ. 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

ε) Δὲν κατέστη ἀνάπηρος συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, διὰ τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ τελεσιδίκως καταδικασθῆ».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 3.

Συνταξιοδότησις ἀναπήρων τέκνων ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ.

Πρόσωπον πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας», συντρεχουσῶν καὶ τῶν προϋποθέσεων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα δ' καὶ ε' ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ἔχει δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ὡς κάτωθι :

1. Ἐὰν ὁ πατήρ του ἔχῃ ἀποβιώσει, ἐφ' ὅσον :

α) Δὲν ἔχει ἀσκήσει, μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησίν του, οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ἐκ τοῦ ὁποίου κυρίως νὰ ἀντλῇ τὸν βιοπορισμόν του. Βραχυχρόνιοι ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀπασχολήσεις, ὡς καὶ τοιαῦται ἐντὸς τοῦ ὑπολειπομένου ποσοστοῦ ἱκανότητός του, δὲν λογίζονται ὡς ἄσκησις ἐπαγγέλματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν.

β) Ὁ πατήρ του ἦτο συνταξιοῦχος τοῦ ΟΓΑ ἢ καθ' ὅλην τὴν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν ἦτο ἠσφαλισμένος ἢ ἤσκει ἐπάγγελμα καλυπτόμενον ἤδη ὑπὸ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ, δὲν ἐτύγχανε δὲ οὗτος παραλλήλως ἠσφαλισμένος ὑποχρεωτικῶς εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα καὶ δὲν ἦτο συνταξιοῦχος ἑτέρου, ἐκτὸς τοῦ ΟΓΑ ἀσφαλιστικοῦ φορέως, λόγῳ ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

2. Ἐὰν ὁ πατήρ του εὑρίσκεται ἐν ζωῇ, ἐφ' ὅσον :

α) Συντρέχει ἡ ὑπὸ στοιχεῖον α' τῆς προηγουμένης παραγράφου προϋπόθεσις.

β) Ἔχει συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ

γ) Ὁ πατήρ του εἶναι συνταξιοῦχος τοῦ ΟΓΑ ἢ ἠσφαλισμένος εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον τοὐλάχιστον καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν, πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησιν, τριετίαν, δὲν τυγχάνει δὲ οὗτος ὑποχρεωτικῶς ἠσφαλισμένος παραλλήλως εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα ἢ συνταξιοῦχος ἑτέρου, ἐκτὸς τοῦ ΟΓΑ, ἀσφαλιστικοῦ φορέως, λόγῳ ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

3. Ἐὰν ὁ πατήρ του εἶναι ἄγνωστος ἢ ἀπὸ δεκαετίας τοὐλάχιστον εἴτε ἀγνοεῖται ἡ τύχη του εἴτε ἔχει ἐγκαταλείψει τὸ τέκνον καὶ οὐδεμίαν μέριμναν λαμβάνει οὗτος δι' αὐτό, ἐφ' ὅσον : α) ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶχεν ἢ ἔχῃ τὰς ὑπὸ στ.ιχ. β' τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. γ' τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰδιότητας καὶ β) συντρέχουν αἱ λοιπαὶ κατὰ π ρίπτωσιν προϋποθέσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 4.

1. Ὁ κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. β' ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 καθιστάμενος ἀνάπηρος μετὰ τὴν ὑπαγωγήν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ δικαιοῦται συντάξεως ἐφ' ὅσον :

α) Συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ὑπὸ στοιχ. β' ἕως καὶ ε' ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

β) Κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας του ἔχει συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 65ον.

γ) Ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας του μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησίν του διαμένει εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον διέμενε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπασχολήσεώς του, ἤ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς κωμόπολιν, χωρίον ἢ οἰκισμόν, μὲ πληθυσμὸν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1971, μέχρι καὶ 5.000 κατοίκων.

2. Ἡ εἰς τοὺς προσωρινῶς ἀναπήρους χορηγουμένη σύνταξις παρατείνεται, δι' ὅσον χρόνον ἤθελε καθορισθῆ, δι' ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἁρμοδίων πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὀργάνων, ὅτι ὑφίσταται, ἡ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν.

2. Ἡ λόγῳ προσωρινῆς ἀναπηρίας σύνταξις λογίζεται ὡς ἐφ' ὅρου ζωῆς, τοιαύτη ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἀναπηρία τοῦ συνταξιούχου λήγει :

α) Κατὰ τὸ ἔτος τῆς συμπληρώσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ μετὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἤ,

β) Κατὰ τὸ ἔτος τῆς συμπληρώσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ μετὰ τοῦτο καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχει συνταξιοδοτηθῆ συνεχῶς ἐπὶ 15 ἔτη».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4. Προκειμένου περὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, προσώπων, ἡλικίας κάτω τῶν 20 ἐτῶν, τὸ κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἁρμόδια πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὄργανα ἀποφαίνονται, ἐὰν ὁ αἰτῶν τὴν συνταξιοδότησιν, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του, μέλλει νὰ εἶναι κατὰ πρόβλεψιν, ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς βαθμὸν τοὐλάχιστον 67 %.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, ὑποβάλλονται εἰς νέαν ἐξέτασιν, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, πρὸς διαπίστωσιν, τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀναπηρίας, ἐπὶ τῷ τέλει παρατάσεως ἐφ' ὅρου ζωῆς ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεώς των. Διὰ τὴν παρά-

τασιν τῆς συνταξιοδοτήσεώς των τῶν προσώπων τούτων ἀπαιτεῖται νὰ μὴ ἔχουν ἀσκήσει μέχρι τῆς ἐπανεξετάσεως των, ἐπάγγελμα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς, ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, διατάξεως».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 6.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ παραπέμπῃ τοὺς λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχους μετὰ τὴν πάροδον 10ετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνταξιοδοτήσεώς των, πρὸς ἐπανεξέτασιν, ὑπὸ τῶν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἁρμοδίων Ὑγειονομικῶν ὀργάνων ἵνα ταῦτα ἀποφανθοῦν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς πρὸς συνταξιοδότησιν ἀπαιτουμένης, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 ἢ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀνικανότητος, πρὸς ἐργασίαν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς συνεχίσεως ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεώς των, ἢ καὶ πρὸ τῆς δεκαετίας, ἐφ' ὅσον, ἐκ περιελθόντων εἰς γνῶσιν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΟΓΑ στοιχείων, πιθανολογεῖται, κατὰ τὴν κρίσιν του, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ πρὸς συνταξιοδότησιν ἀπαιτουμένη ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν, ὡς εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὁρίζεται. Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν προσώπων τούτων ἀπαιτεῖται ἡ, μέχρι τῆς ἐπανεξετάσεως, μὴ ἄσκησις ἐπαγγέλματος κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' ἐδάφιον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«γ) Ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ συμπληροῖ τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐὰν ὁ, κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, ὑποβαλλόμενος εἰς ἐπανεξέτασιν συνταξιοῦχος, κληθεὶς δὲν προσέλθῃ διὰ τὴν τοιαύτην ἐπανεξέτασιν, ἐφ' ὅσον ἡ μὴ προσέλευσίς του δὲν δικαιολογεῖται ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 11 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«β) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, καθ' ὃ τά, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, πρόσωπα συμπληροῦν τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἐάν, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, διαπιστωθῇ, ὅτι ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἡ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀνικανότης του πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ὅτι ἀσκοῦν πράγματι ἐπάγγελμα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς, ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος διατάξεως».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 προστίθεται παράγραφος 4 ὡς ἀκολούθως :

«4. Δὲν ἀναγνωρίζεται δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας προσώπων καταστάντων ἀναπήρων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, ἐὰν ἡ σχετικὴ αἴτησις ὑποβληθῇ μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1978».

Ἄρθρον 9.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Αἰτήσεις πρὸς ἀναγνώρισιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ὑποβληθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κρίνονται κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ